

Základní charakteristika trestného činu neposkytnutí pomoci

Trestný čin je čin, jehož stupeň nebezpečnosti je pro společnost vyšší než nepatrný a jehož znaky jsou uvedeny v trestním zákoně (dále jen „TZ“). Mezi znaky uvedené v trestním zákoně patří typové znaky: objekt, objektivní stránka, subjekt, subjektivní stránka a protiprávnost, a obecné znaky: věk a přičetnost. Nemá-li čin všechny tyto typové a obecné znaky, nejedná se o trestný čin. Navíc v souladu se zásadou subsidiarity represe by se mělo trestní právo uplatňovat jako až ten poslední nejkrajnější prostředek, jako *ultima ratio*¹. Teoretickým východiskem pro konstrukci TČ *neposkytnutí pomoci* bylo a je v souladu se zásadou humanity skutečnost, že poskytnout pomoc člověku, který je bezprostředně ohrožen na životě nebo vážně ohroženo jeho zdraví, považováno nejen za morální, ale i právní povinnost, a to již od roku 1950, kdy byl přijat TZ č. 86/1950 Sb., který již znal TČ *neposkytnutí pomoci*.